

Τι χίμαιρα! Σχολίασε ο Παναγιώτης, για την πρόταση που διατύπωσα στο πρώτο μέρος του αφιερώματος για το ράλυ Ακρόπολις. (αναλυτικά εδώ: [Θάρρος & ποιότητα - Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου 2013](#), αλλά και εδώ: [«Όλα είναι σκόνη»](#))

Την είχε διαβάσει στην έντυπη έκδοση του C&D και την έφερε στη συζήτηση μέσα σε μια άναρχη μεν, αλλά πηγαία, μα ταυτόχρονα και ισορροπημένη θεματολογία που είχε τις βάσεις στο παρελθόν.

Ο Παναγιώτης ήταν ενεργό, ιδιαίτερο μέλος αυτής της κοινότητας και μάλιστα με πολλαπλές ιδιότητες, πριν 45 και περισσότερα χρόνια τότε που διακονούσαν ο Jerry Phillips και ο John Davenport

. Γνώστης, βαθύς γνώστης με ένα μέτρο σπάνιο, με μια συμπεριφορά σχεδόν αγοραφοβική, για αυτό και δεν αναφέρω επώνυμο και άλλες λεπτομέρειες από σεβασμό στην ουσιαστική του, γνήσια σεμνότητα.

Ήμαστε χαμένοι καμιά τριανταριά χρόνια και είναι κάποιες εβδομάδες τώρα που προσπαθούμε να καλύψουμε τα κενά.

Σχολίαζε λοιπόν την πρόταση και είχε, όπως όλοι οι προσγειωμένοι, όλοι οι γνώστες, αλλά πρωτίστως όλοι οι ανυστερόβουλοι τις λογικές ενστάσεις, σχετικά με τα εμπόδια που συναντά μια τέτοια πρόταση στην πραγμάτωσή της. Με «κατηγόρησε» για συναισθηματική προσέγγιση ή κάτι παρεμφερές και τέλος με προειδοποίησε ότι στην απίθανη περίπτωση που προχωρούσε κάτι τέτοιο θα με ταλαιπωρούσε πάρα πολύ. Χαιρόμουν τη συζήτηση κυρίως διότι μου έδινε την ευκαιρία να επεξεργαστώ τις απόψεις μου και να τις δοκιμάσω στον ισχυρό, δημιουργικό αντίλογό του.

